

[Knud Hansen.]

for, at vi ikke er helt glade for de Ændringer, der er stillet fra den Side, er gaaet med til disse Ændringer, synes jeg ikke, man kan sige, at vi har kastet Stridshandsken, og den Omstændighed, at jeg gjorde nogle Bemærkninger om et Par Spørgsmaal, som vi ikke syntes var ordnet saa godt, som de kunde være, synes jeg heller ikke kan betragtes som at kaste en Stridshandske. Jeg kan dog ikke se, at de Ændringer, der er kommet fra Venstre, rummer nogen særlig Grad af Frisind. Men jeg ved meget vel, hvad det var, det ærede Medlem Hr. Julin sigtede til i min Tale. Det var for det første dette, at jeg omtalte, at der i Regeringsforslaget stod, at Bibliotekarerne ved Biblioteker, der fik mere end 2.000 Kr. i Tilskud, skulde godkendes af Biblioteksdirektøren, og at Lønningerne ved saadanne Biblioteker ligeledes skulde godkendes af Biblioteksdirektøren. Vi vilde have fundet det rimeligt, at dette var sket, fordi det vilde give mere Ensartethed i Lønningerne, end naar Biblioteksbestyrelserne ene og alene staar for Fastsættelsen af dem. Her bryder Venstre jo med et Princip, som det tidligere har hævdet meget stærkt, f. Eks. overfor Kommunerne, idet Venstre allerede for adskillige Aar tilbage har krævet, at de Lønningsvedtægter, som Kommunerne vedtog, skulde svare til Statens Lønningsvedtægter, Lønningerne maatte ikke ligge over, og det maatte ikke være saaledes, at f. Eks. den ene Kommune lønnede højere end den anden og den ene Kommune kunde bruges som Løftestang overfor den anden til stadig at presse Lønningerne op. Det var Venstres Standpunkt. Hvis nemlig Biblioteksbestyrelserne kan sætte Lønningerne, som de vil, kan den Omstændighed, at der er særlig høje Lønninger et Sted, blive brugt som Løftestang overfor Lønningerne et andet Sted. Hvis Lønningerne skulde godkendes, vilde man derimod faa en Regulering, saaledes at der blev Lighed mellem Lønningerne. Nu har det ærede Medlem Hr. Julin og det ærede Medlem Hr. Bindslev skarpt kritiseret, at Forholdene ligger meget forskelligt de forskellige Steder, og at Lønningerne adskillige Steder for Bibliotekarerne synes at ligge for højt, men dette vilde vi jo forsøge at forhindre gennem de Bestemmelser, der stod i Regeringsforslaget.

Det andet Spørgsmaal, som jeg havde nævnt, var Spørgsmaalet om Læsestuer. Jeg kan ikke nægte, at jeg synes, det var rimeligt, at et Bibliotek, der opretter en Læsestue, fik lidt mere i Tilskud end de Biblioteker, der ingen Læsestuer opretter.

Julin: Jeg var saa venlig at lade Stridshandsken ligge, men dette kunde jo tyde paa, at det ærede Medlem Hr. Knud Hansen vil tage den op. Jeg skal dog nøjes med til de Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, at sige, at det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Flertallet, trods den Enighed, der blev opnaaet i Udvalget, havde ønsket, at Loven ikke havde faaet den Affattelse, den fik. Men jeg skal ikke nægte, at jeg har en anden Opfattelse af det Punkt, som det ærede Medlem Hr. Knud Hansen omtaler. Jeg har det Haab, og jeg har ogsaa den Tro, at Lønningerne ude omkring nu vil blive lavere, end de var blevet, hvis Regeringsforslaget var ført igennem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 122 Stemmer.

Første Næstformand (Pinstrup): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 5135).

Første Næstformand (Pinstrup): Samtidig med denne Sag behandles tillige den sidst paa Dagsordenen opførte Sag:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indtegning til Vagtkorps og Statsmarine.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 5213).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Ordføreren (Jesper Simonsen): Jeg skal tillade mig at anbefale de to foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting. Baggrunden for de to Lovforslag, som foreligger her, er jo den, at vi har en Militærordning i Øjeblikket, som egentlig er ukendt fra alle Sider. Den anses i al Almindelighed for uforsvarlig, og den kan ikke op-